

ale i sta
wane na
nie' jeden
pomeram
by me nieg
li dyl' s'cra
walciego kosen
zwanaj Milijon
na Smusky
za Suming
ida Honna
go mieweca
w adosci
Kamachutow
Wp'wyzowanym
y phleb

by
Qastan
dla posci
Kumorne
bym mogt
obu parled
Kamachutow
Qycow
zwanadowem
cley abym
mole puz
Polesna
woringe
niecibong
w khye
w radie
mien

James Lawrence

17-17-24

△

X

Eis

6

8

9

10

11

12

D

Istin

tis

Iac

tu

me

tis

In

2
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ,
εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Διδάσκαλος ἐρωτᾷ,
καὶ ὁ μαθητὴς ἀπολογᾶται.

καὶ τὸ ὄνομα καὶ σημάδι τῶ χριστιανοῦ.

Διδάσκαλος καὶ μαθητὴς.

Δ. εἶτε ἐπὶ χριστιανός;

Μ. ναὶ μετὰ χάριν ἑ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ χριστοῦ.

Δ. τί ἔπραγμα εἶ; ὁ χριστιανός;

Μ. εἶναι μαθητὴς τῶ χριστοῦ, ἠρώω ἔπει-
θῆ ἔβαπτίσθη, πιστεύει καὶ δείχνει πῶς
ἠέλει τὸν νόμον τοῦ.

Δ. πλομάζει ἐπὶ, νᾶναι ὁ χριστός;

Μ. εἶ; ἀληθινὸς θεός, καὶ ἀληθινὸς ἀν-
θρώπος.

Δ. ποῖον εἶ; τὸ σημάδι τῶ χριστιανοῦ;

Μ. εἶ; τὸ σημάδι τῶ ἀγίου σταυροῦ τὸ ὁποῖ-
ον γίνεται, βαζοντας τὸ χεῖρ ἐπὶ κεφά-
λι, καὶ ἐπὶ σῆθος, καὶ εἰς ἕνα καὶ ἄλλο μέ-
ρος λέγοντας. εἰς τὸ ὄνομα τῶ πα-
τρὸς, καὶ τῶ υἱοῦ, καὶ τῶ ἀγίου πνεύματος,
ἀμήν,

καὶ

3

DIDASCALIA CHRISTIA-
niki, is tin opian o Didascalos
crota, che o mathitis api-
logate.

Gia to onoma che Simadi tu chri-
stianu.

Didascalos che mathitis.

D. Ise, esi christianos?

M. Ne me tin charin tu kyriu imon
Iisu christu)

D. Ti pragma ine o christianos?

M. Ine mathistu christu igan epi-
di euaptisti pisteui che dicti pos-
ixeuri ton nomontu.

D. ti logiazis esi nane o christos,

M. Ine alithinos Theos che alithi-
nos anthropos

D. pion ine to simadi tu christianu?

M. ine to simadi tu agiu stauru to
opion ginete vazontas to cheri-
sto cefali, che sto stithos, che is-
ena che allo meros legontas, is
to onoma tu patros che tu yu,
che tu agiu Pneumatos. Amin.

A 2 Gia

Δ. γὰρ τί γίνεται εἰς τὸν τῶτον τὸν τρόπον;

Μ. γὰρ τί δέχθαι δύο μεγάλα μυστήρια.
τὸ ἓνα τῆς ἀγίας βιβάδος, καὶ τὸ ἄλλο
τῆς σαρκώσεως τῆς κυεῖς ἡμεῖς Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ ποῖός ἀπέδανε γὰρ λόβημα
εἰς τὸν θάνατον.

Γιὰ τὸ τέλος καὶ τὰ ᾠδέγματα ὁποῦ
ἔχει χριστιανός.

Δ. γὰρ τί τέλος ἐπλάσθη ὁ ἀνθρώπος;

Μ. γὰρ ἠγάπη καὶ ναὶ δουλεύῃ τὸν θεὸν
εἰς τούτῳ τῷ ζῶντι. καὶ ὕστερα εἰς
τῷ ἄλλῳ βλέποντάς τον ναὶ τὸν ἴπυ
χαίρεται.

Δ. πόσα ᾠδέγματα χριστιανός ἔχει
εἰς τὸ τέλος του, καὶ ναὶ ὁσῶν.

Μ. τέσσαρα. πίστιν ἐλπίδα, ἀγάπην, καὶ
καλὰ ἔργα.

Δ. τί πηδῶν ἐπὶ γὰρ τῷ πίστιν;

Μ. ὅλον ἐκεῖνο ὁποῦ πηδῶν καὶ κρατεῖ ἡ
ἀγία καὶ καθολικὴ ἐκκλησία, καὶ μα-
ρτυροῦν ὅτι καὶ ἀπ' ἐξῆς εἰς τὸ πηδῶν.

5
D. Gia ti ginete if tuton ton tropō?

M. gia ti dicti dio megala mysti-
ria. toena tis agias Triados, che
to allo tis Sarcoseos tu Kyriu
imon Iisu christu o opios ape-
thane gia logumas is ton stau-
ron.

Gia to telos, che ta pragmata, opu
echi crian ò christianos.

D. Gia ti telos eplasti o anthropos?

M. Gia na agapa, che na duleui ton
theon is tutin tin zoin che iste-
ra is tin allin vlepondas ton na
ton apocherete.

D. Posa pragmata chriazete o chri-
stianos, giana elthi is totelos tu,
che na fosthi?

M. Tessara. Pistin. Elpida. Agapin,
che cala erga.

D. Ti pisteu is esi Gia tin pistin?

M. olon echino opu pisteu, che
crati i agia che catholicichi Eccli-
sia, che malista oti che an ine is
to pisteuo.

Δ. πὲ τὸ πσδω.

Μ. α. πσδω εἰς δεδν πατέρα παντοκράτορα, ποιητῶν ἔργου καὶ γῆς.

β. ἢ εἰς Ἰησοῦν χριστὸν υἱὸν αὐτῶ, ἕνα μόνον κύριον ἡμῶν.

γ. συλληφθέντα ἐκ πνδματος ἁγίου, γνηθέντα ἐκ μαρίας τῆς παρδένου.

δ. παθόντα ὀπὶ ποντίε πλάτου, σωρωθέντα, θανάοντα, καὶ ταφέντα.

ε. κατελθόντα εἰς ἀδλω, τῆ βίτη ἡμέσα ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

ς. ἀνελθόντα εἰς οὐρανοῦς, καθεζόμενον ἐκ δεξιᾶ τῆ πατρὸς ὡς παντοκράτορος.

ζ. ὄθεν μέλλει ἔρχεσθαι, κεῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

η. πσδω εἰς πνεῦμα ἅγιον.

θ. ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ δοκιμῶν ἁγίων κοινωνίαν.

ι. ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

ια. σωτηρίαν ἀνάστασιν.

ιβ. ζωὴν αἰώνιον, ἀμήν.

D. Pe to pisteuo

- M.** 1. Pisteuo is ena theon Patera
Pantocratora : Piitin uranu che
gis.
2. Che is Iifun christon yon autu,
ena monon Kyrion imon .
  2. Silliphthenda ec Pneumatos agiu
genuithenda ec Marias tis par-
thenu .
  4. Pauthonda epi pontiu pilatu, stau
rothenda, thanonta che tafenda.
  5. Catelthonda is adin, ti triti ime-
ra Anastanda ec necron.
  6. Anelthonda is uranus, cathezo-
menon en dexia tu patios tu pan-
tocratoros .
  7. othen melli ercheffe crine zom-
tas, che necrus .
  8. Pisteuo is pneuma agion.
  9. Agian ecclisian catholicichin, a-
gion chinonian.
  10. Afesin amartion.
  11. Sarcos Anastasin
  12. Zoin eomion. Amin.

Δ, τί εἶπυμεν;

Μ. τὸ, πῶς δῶω.

Δ. τίς τὸ ἔκαμεν;

Μ. οἱ δῶδεκα ἀπόστολοι, ὄνταν ἠθέλασ
νὰ πᾶσι γὰρ νὰ διδάξωσι τὸ εὐαγγέ
λιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Δ. γὰρ τί τὸ κάμασιν;

Μ. γὰρ νὰ μᾶς δείξωσι τὴν πίσιν.

Δ. πὶ δέεισεται εἰς τὸ πῶς δῶω;

Μ. τὰ δῶδεκα ἀφ᾽ ἑαυτῶν, ἠρώω δῶδεκα μέρη
τὰ πλεῖο μεγαλητέρα τῆς πίσης
μᾶς.

Ἐεδιάλησιν κάποιων μεγαλητέρων ἀφ᾽
ἑαυτῶν τὸ πῶς δῶω.

Δ. εἰς τί πῶς δῶω εἰς;

Μ. εἰς τὸν θεόν,

Δ. τίς εἶναι ὁ θεός;

Μ. εἶναι πλάσης καὶ κυβερνήτης τῆ οὐ
ρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ εἶναι ἀφέντης
ὀλονῶν.

Δ. γὰρ τί λέγεται ὁ θεός παντοδύνα
μος;

D. Ti ipamen?

M. To pisteuo

D. Tis to ecamen?

M. Idodeca Apostoli otan ithelan
na pa si gia na didaxufi to euā-
gelion is olonton cosmon.

D. Gia ti to camasin?

M. Gia na mas dixufi tin pistin

D. Ti eurischete is to pisteuo?

M. Ta dodeca arthra, igun dodeca
meri ta plio megalitera tis pi-
stifimas.

Xedialifis capion megaliteron
arthron tu pisteuo.

D. Is ti pisteuus esia

M. is ton theon.

D. Tis ine otheos?

M. ine plastis, che chiuernitis tu
uranu, che tis gis, che ine afthen-
tis olonon.

D. Giati legetc o theos pantodina-
mos.

Gia

Μ. γὰρ τὴν μετὰ τὸ μοναχόντου θέλημα, καὶ
 μετὰ τὴν μεγαλοτάτην δυναμιν,
 ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ καὶ νὰ χαλάσῃ κα-
 θεσάγμα.

Δ. τί πειθῶν νᾶναι ἡ ἀγία τριάς;

Μ. Ἐἴ ἁπλῶς ὁ θεός, πατέρας, υἱός, καὶ ἁ-
 γιον πνεῦμα. ὅτι ἑνὸς πατρὸς καὶ ἑνὸς
 μόνου θεοῦ.

Δ. ὁ πατέρας ἔστι θεός;

Μ. ναίσκε,

Δ. ὁ υἱός ἔστι θεός;

Μ. ναίσκε,

Δ. τὸ ἅγιον πνεῦμα ἔστι θεός;

Μ. ναίσκε,

Δ. τὸ λοιπὸν εἶς θεός;

Μ. ὄχισκε, γὰρ τὴν ἀνὰ κατὰ καὶ νᾶναι τρία
 ἁπλῶς πατρὸς, μετὰ ἅπαντα ἔστι ἑνὸς μόνου
 θεοῦ.

Δ. τί λογίης παρομοίωσιν θεοὶς μου δώ-
 σει τῆς ἀγίας τριάδας.

Μ. ὅσῳ ἡμεῖς ἐβλήκαμεν κατὰ τὴν εἰκό-
 να καὶ ὁμοίωσιν τοῦ θεοῦ, καὶ ἔχομεν μι-
 ᾶν αἴνουν ψυχῶν καὶ βίαις δυνάμεσι,
 ἢ ἡρωὶ δύνμησιν, καὶ θέλημα.

M. Gia ti me to monachontu theli-
ma, che me tin megaloratintu di-
namin, empori, na cami, che na
chalasi cathe pragma.

D. Ti pisteuis nane i agia triada?

M. ine autos o theos, pateras, yos,
che agion pneuma. tria profopa,
che enas monos theos.

D. o pateras, ine theos?

M. nesche,

D. o yos ine theos?

M. nesche,

D. to agion pneuma ine theos?

M. nesche,

D. to lipon ine tris Thei?

M. ogesche; giati an cala, che nane
tria profopa, molaruta ine enas
monos theos.

D. Ti logis paromiosin thelis mu do
si tis agias triados?

M. ofan, emis egenicamen cata tin
icona, che omiosin tu theu, che
echomen mian monon pfichin,
che tris dinamis igun thimisin,
nun, che thelima.   piste-

Δ. πῶς εἶς ἐσὺ εἰς τὸν Ἰησοῦν χρισ-
τὸν;

Μ. ναῦσκε.

Δ. τί λογιζεῖς ναῦκα ὁ Ἰησοῦς χρι-
στὸς;

Μ. υἱὸς τῆ θεοῦ τῆ πατρὸς, τὸσον δυνα-
τὸς καὶ σοφὸς, καὶ καλὸς, ὅσον εἶναι ὁ πα-
τήρ· ὁ ὁποῖος υἱὸς τῆ θεοῦ ἐγένη-
κε γὰρ λόγῳ μᾶς ἀνθρώπου, εἰς τὴν
κοιλίαν τῆς δοξασμένης παρθένου
μαρίας, μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆ ἀγίας
πνεύματος.

Δ. τί πλεῖο ἔκαμεν ὁ χριστὸς γὰρ λόγου
μας;

Μ. ἐβλήθη ἐπὶ τὴν αὐτὴν παρθένον
μαρίαν, ἀπομένοντα ἐπιθήνη παρθέ-
νος, ὅνταν ἐβλήθη, ὡσαν καὶ πρὶν να-
χρησθῆναι, καὶ ἀφόντης ἐγένησε.

Δ. καὶ τί πλειότερον;

Μ. ἐσαυρώθηκε, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη,
ἐκατέβηκεν εἰς τὸν ἄδην, τὴν τρί-
τῃν ἡμέραν ἀνάστηθαι ἐπὶ τοῖς νε-
κροῖς. ἀνέβηκεν εἰς τὴν οὐρανὸν, καὶ

καθ

D. pisteuis esi is ton Iifun chri-
fton?

M. nefche.

D. Ti logiazis nane o Iifus chri-
ftos?

M. Yos tu theu tu patros, tofon di-
natos, che fofos, che calos, ofon
ine o pateras ò opios yos tu
theu eginiche gia logumas an-
thropos, is tin chilian tis doxaf-
menis parthenu Marias, me tin
energian tu agiu pneumatos.

D. Ti pleon ecamen o christos gia
logumas.

M. egenithi apo tin autin partheno
Marian, apomenotas echini par-
thenos ontan egenise, ofan che
prin na genifi, che afontis ege-
nife.

D. che ti plioteron ?

M. estaurothi che apethane, che e-
thasti. ecateuichen is ton adin;
tin tritin imera anastithi apo tus
nacrus. aneuiche is to vranō, che
exhe-

καθίσταται εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ θεοῦ τοῦ
 πατρὸς τοῦ παντοδυναμοῦ, ὡσανὺς ἰσός
 του, καὶ ἀπέκει ἔχθη νὰ ἐλθῆται νὰ
 κείνη τοῖς ζωντανοῖς καὶ τοῖς ἀπεδαμ-
 μένοισ, γὰρ νὰ δώσῃ καὶ δένος καὶ τὰ
 ἔργα του.

Δ. πῶς δέεις ἐπὶ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα,

Μ. ναίκα, ὅπῃ ἐστὶ ἀληθινὸς θεὸς καὶ τρί-
 τον ὁμοῦσῳπον τῆς ἀγίας βιᾶδας τὸ ἁ-
 ποῖον δίδει τὴν χάριν του καὶ τὰ χα-
 εῖσματά του, εἰς τὴν καθολικὴν
 ἐκκλησίαν.

Δ. τί πνεῦμα ἐστὶ ἡ ἀγία καθολικὴ ἐκ-
 κλησία:

Μ. ἐστὶ ὅλη ἡ συμμαζωξίς τῶν πιστῶν χει-
 σιανῶν ὅπου ἔχουσι, καὶ ὁμολογοῦσι
 τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ, τῆς ὁποί-
 ας τὸ κεφάλι, ἐστὶ ὁ αὐτὸς χριστὸς, καὶ
 ἐκείνος ὅπου ἀφήκεν εἰς τὸν τοπον-
 του.

Δ. τί καλὸν ἔχομεν εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν,

Μ. κατέχομεν ἐπὶ ὅλαις ταῖς λειτουρ-
 γίαις, καὶ ἐπὶ ὅλαις τὰ μυστήρια, καὶ
 τὰ

cathete, is tin dexian tu theu tu
 patros tu pantodinamu, ofan yo-
 stu, che apechi echi na elthi Gia
 na crini tus zontanus, che tus
 apethāmenus, Gia nadosi cathe-
 nos cata ta ergatu.

D. Pisteus esi is to agion pneuma?

M. nesche oti ine alithinos theos,
 che triton prolopon tis agias tria-
 dos, to opion didi tin charintu,
 che ta charismatatu, is tin catoli-
 chin ecclisian.

D. Ti pragma ine i agia catholici
 ecclisia.

M. ine oli i simmazoxis ton piston
 christianon opu echusi. che omo
 logusi tin pistin tu Iisu christu,
 tis opias to chefali ine o autos
 christos, che echinos opuafichin
 is ton topontu.

D. Ti calon echomen is tin eccli-
 sian?

M. metecho nen apo oles tes litur-
 gies che apo ola ta mistiria, che

τὰ καλὰ ἔργα τοῦ γίνονται εἰς αὐ-
τῷ, καὶ ἔχομεν τὸ συμπάδιο τῆς ἀ-
μαρτημάτων μετὰ πολλαῖς ἄλλαις
χάραϊς καὶ χαρίσματι τῶ θεοῦ.

Δ. πῶς ἔργον εἶναι ἡ ἀνάστασις τῆς
σαρκός, καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος;

Μ. εἶναι ὅτι εἰς τῷ ἡμέραν τῆς κρί-
σεως δέλη ἀνασταθῆ καὶ ἕνας, με-
τὰ τὸ ὅμοιον κορμῷ, καὶ μετὰ τῷ αὐτῷ
ψυχῷ, καὶ οἱ καλοὶ δέλουσιν πάγει
εἰς τῷ ζωῷ τῷ παντοπνῷ, γὰρ
να ἰδοῦσι, καὶ να χαροῦσι τὸν θεόν,
καὶ οἱ κακοὶ δέλουσιν πάγει εἰς τὸν ἄ-
δω μετὰ τοῖς διαβόλοις.

Δ. καὶ ἐστὶν μέρος πάγει εἰς τῷ πα-
ρῶδεισον καὶ μέρος εἰς τῷ πᾶσαν,
ποίοις μνημονόομεν εἰς τῶτον τὸν
κόσμον;

Μ. ἐκείνης ὅπου ἐποθέουσιν εἰς τῷ
χάριν τῶ θεοῦ δίχως να σώσκον να
τελεώσουσι τῷ μετάνοιαν, γὰρ
τὰ ἀμαρτήματα τοῖς, καὶ ἀφόντης πλε-
ραστοῦσιν ὅτι καὶ ἐχρεωτοῦσαν ὑπαρ-
σιν εἰς τῷ παρῶδεισον.

ta cala erga opu ginonte is autin, che echomento simpathio tō amartimatō me polles alles chares, che charismata tu theu.

D. Ti pragma ine i anastasis tis sarcos che i Zoi i eonios.

M. ine, oti is tin imeran, tis crifeos theli, anastathi catheras, meto omion cormi, che me tin autin psichin, che i cali thelusin pagi istin zoin tin pantotinin, giana idusi che na charusi ton theon, che icachi thelusi pagi is ton adin metus diauolus.

D. che epidi meros pagi, is tin paradison, che meros is tin pissan, pius mnimoneuomen is tuton ton cosmon?

M. echinus opu apethenusin, is tin charin tu theu dichos na fosun na teliosu fi tin metaniantus, giatamartimatatus, che afontis plerosusin oti che echrostusan, ipagusin is tin paradison.

Διὰ τὸ δεύτερον πρῶγμα ὁποῦ ἔχῃ
 χεῖραν ὁ χριστιανὸς, ἤρῳ διὰ τὴν
 ἐλπίδα.

Δ. πὶ ἀπαντέχῃς νὰ ἔχῃς γὰ τὴν ἐλ-
 πίδα ὁποῦ εἴς τὸν θεόν:

Μ. τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣ ὁποῖα μά-
 λιστα κερδαίνεται με τὴν χάριν τῆς θεῶς
 καὶ μετὰ καλὰ καμώματα, ὁποῦ με-
 τὴν σοφίαν τῆς χάριτος γίνονται.

Δ. γιὰ νὰ ὀπιτῶμεν, καὶ νὰ κερδαίσω-
 μεν τὸ ἐλπίζομεν, πὶ μαῖς κάμνει
 χεῖρα,

Μ. αἰάμεθα εἰς τ' ἄλλα πρῶγματα,
 ἢ πρὸς ὁχί.

Δ. ποίαν πρὸς ὁχί μᾶς διδάσκει ἢ
 ἐκκλησία;

Μ. τὸ, πᾶτερ ἡμῶν, τὸ, θεοτόκε τερθέ-
 νε, καὶ τὸ, χαίρε θεασοίνα καὶ ἄλλαις.

Δ. πὶ τὸ, πᾶτερ ἡμῶν;

Μ. πᾶτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγα-
 θήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασι-
 λεία σου, γρηθηθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς
 ἐν οὐρανῷ καὶ ὅπι τῆς γῆς, τὸν ἅπτον

ἡμῶν

Dia to deuteron pragma, opu, echis
 chria, o, christianos, igun dia tin
 elpida.

D. Ti apantechis na echis gia tin el
 pida opu echis, is ton Theon ?

M. tin zoin tin eonion, i opia mali-
 sta cherdenete, metin charin tu
 theu, che meta cala camomata,
 opu metin voithian, tis charitos,
 ginonte.

D. Giana epithichomē che na cher-
 desomen to elpizomen, ti mas
 camni chria? (seuchi.

M. anamesa is talla pragmata, i pro

D. pian profeuchin mas didaschi i
 ecclesia?

M. To Pater imon. To theotoche
 parthene, che to chere despina.

D. pe to pater imon. (che alles.

M. Pater imon o en tis vranis agia-
 sthito to onomasu eltheto iua si-
 liasu, genithito to thelimasu, os
 en vranō, che cpi tis gis ton artō

B 2 imon

ἡμεῖς τὸν ὀπίσσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμεῖς,
 ὡς καὶ ἠρέεις ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
 ἡμεῖς, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πω-
 ροσμὸν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πω-
 νηροῦ, ἀμιῶν.

Δ. πὲ τὸ ῥωμαῖκα.

Μ. πατέρες μας ὅπου εἶσθε εἰς τοὺς οὐ-
 ρανούς, ἃς εἶναι ἀγιασμένον τὸ ὄνο-
 μά σου, ἃς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου, ἃς
 γῆν τὸ δέλημά σου, ὡς αὐτὴ γίνεται
 εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐτζί καὶ εἰς τὴν γῆν
 δὸς μας σήμερον τὸ καθήμενόν μας
 ψαμί, καὶ συμπάθησαι μᾶς τὰ χρεῖ-
 μάς, ὡσὺν καὶ ἡμεῖς συμπαδοῦμεν
 τοῖς χρεωφελέταις μᾶς, καὶ μὴ μᾶς
 βάλλῃς εἰς πωροσμὸν, ἀλλὰ ἐλθ-
 δέρωσέ μας ἀπὸ τὸν πονηρόν.
 ἀμιῶν

Δ. τί εἶπαμεν;

Μ. τὸ πατέρες ἡμεῖς

Δ. τίς τό καμεν;

ἡ ἀφέν

imon ton epiusion , dos imin si-
 meron, che afes imin ta ofilima-
 ta imon os che imis afiemen tis
 ofiletes imon , che mi isenengis
 imas is pirasmon , alla rise imas
 apo tu poniru . amin.

D. pe to romeca .

M. Patera mas opu ise is tus vra-
 nus, as ine agiasmenon to ono-
 ma su, as elthi i uasilia su, as ge-
 ni to thelimasu , ofan ginete is
 ton vranon, etzi che is tin gin.
 dosmas simeron tocathimerino-
 mas psomi, che simpathifemas ta
 chreimas, ofan che imis simpa-
 thumen tus chreofiletesmas, che
 mi mas valis is pirasmon alla
 eleutherosemas apo ton poni-
 ron. amin

D. Ti ipamen?

M. To pater imon

D. Tis to camen?

Μ. ὁ ἀφέντης μας ὁ χριστός, καὶ τὸ εἶπε
 μετὰ τὸ ἅγιον πνεῦμα, καὶ τὸ δῶκε τῆς
 ἀποστόλων του, γὰρ ἴτο' εἶ) ἢ πλείον
 διαλεκτὴ πρὸς ἀρχὴ ἀπ' ὅλας ταῖς
 αἰσῶν.

Δ. τί ζητῶμεν εἰς τοῦτῃ τῷ δ' ἁλίως

Μ. πρῶτα τῷ δόξαν τοῦ θεοῦ, ἵνα
 τὸ καλὸν τῆς ψυχῆς μας, καὶ τὸ κορ-
 μίου μας, καὶ νὰ μας λυβῶσῃ ἀπὸ κα-
 θεκακόν.

Δ. μετὰ τίνα μιλοῦμεν εἰς αὐτῷ τῷ πρὸς
 σ' ἁλίως;

Μ. μετὰ τὸν θεὸν τὸν ἀφέντην μας.

Δ. πούναί ὁ θεός;

Μ. εἰς καθέ τοπον, καλίστα δὲ λέγεται
 νᾶσαι εἰς τὸν οὐρανόν, ἕπειδὴ αὐτὸς
 φανερωθῆται εἰς τοὺς ἀγίους του.

Δ. πὲ τὸ, θεοτόκε παρθένε.

Μ. θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτω-
 μένη μαερα, ὁ κύριος μὲ σου, δ' ἁλο-
 γημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ δ' ἁλογομη-
 νος ὁ κερπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅπ' σω-
 τῆς ἔτεκες τῆς ψυχῶν ἡμῶν.
 αἰμῶν.

M. apentifmas o christos, che ro
ipe me to agiontu stoma, che to-
doche ton apostolontu. Gia tuto
ine i plio dialecti profuechi apo
oles tes alles.

D. Ti zitumen, is tutin tin euchina?

M. prota tin doxan tu theu, istera
to calo tis psichis mas, che tu cor-
miumas, che na mas litrosi apo
ca the cacon.

D. metina milumen is tin euchina
tutin.

M. me ron theon ton apentimas.

D. pune otheo?

M. is cathe topon, malista de legete
nane is ton vranō epidi echi fa-
neronete is tus agiustu.

D. pe to theotoche parthene,

M. theotoche parthene, chere che
charitomeni maria, o Kyrios me-
ta su, eulogimeni si en ginexi, che
eulogimenos o carpos tis chi-
liassu, oti sotira eteches ton psi-
chen imon Amin.

Δ. πὲ το βρωμαῖα;

Μ. θεοτόκε παρθένε, χείρου, ἢ ὅποια εἶσαι χεῖρωμένη. ὁ αφέντης ὁ θεός ἐστὶ μὴ σένα, ἐσὺ εἶσαι ἀλογημένη ἀνάμεσα εἰς ὕλαις ταῖς γυναῖκες, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου εἶναι ἀλογημένος. ἔπειδὴ ἐγγήνησες ἐκείνον ὁποῦ σὸζει ταῖς ψυχαῖς μας, ἀμὴν.

Δ. τί εἶπαμεν;

Μ. τὸ, θεοτόκε παρθένε;

Δ. τίς ἐκαμεν ἐτούτῳ τῷ ἀχλί;

Μ. ὁ ἀγγελὸς ὁ ραββὴλ ὄνταν ὑπῆγε νὰ χαιρετήσῃ τῷ παναζίαν, εἰς τὸν ὁποῖον χαιρετισμὸν ἢ ἐκκλησίαν ἔσμιξεν ἀκόμη κάποια λόγια τῆς ἀγίας ἐλισούβητ, καὶ κάποια ἐδικῆς.

Μ. μὲ τίνα μιλοῦμεν εἰς ἐτοῦτον τὸν χαιρετισμόν;

Μ. μὲ τῷ παναζίαν.

Δ. τί θάρρεις ἐπὶ ὅτι νάσαι ἡ παναζία;

Μ. μητέρα τῆ θεοῦ, παρθένος, γεμάτη ἀπὸ πᾶσα χάριν καὶ ἀρετῶν, βασίλισσα τῆ σουερανοῦ καὶ τῆς γῆς. καὶ μεσίτρια μας.

πουῶαι

D. peto romeca.

M. theotoche parthene, cheru i o-
pia ise charitomeni o aphantis o
theos ine metafena esi ise eulo-
gimeni anamesa is oles tes gine-
ches, che o carpos tis chiliaffa
ine eulogimenos. epidi egenises
echinon opu sozi tes psiches.

D. ti ipamen? (mas. amin.)

M. to theotoche parthene.

D. tis ecamen etutin tin euchie?

M. o angelos o Gauriil ontan ipi-
ge, na cheretisi tin panagian, is
ton opion cheretismon, i eccli-
sia esmixe acomi capia logiatis
agias elisauet che capia edicatis.

D. metina milumen is etuton ton
cheretismon?

M. me tin panagian.

D. ti tharris esi, oti nane i panagia?

M. mitera tu theu, parthenos, ge-
mati apopasan charin che are-
tin, vasilissa tu vranu che tis gis,
che mesitriamas.

Δ. ποιῶναι ἡ παναγία;

Μ. εἰς τὸν οὐρανόν.

Δ. καὶ κείνη ποιῶναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν;

Μ. εἶ) ἡ εἰκόνα ἐκεινῆς ὃ ποιῶναι εἰς τὸν οὐρανὸν γὰρ τῆς θυμούμεσθάναι, καὶ γὰρ νάναι εἰκόνα τῆς τὴν περιεσχυόμεν εἰς πρὶν τῆς.

Δ. καὶ ὡς εἶ) πολλά εἰκονίσματα τῆς παναγίας, εἶ) καὶ πολλαῖς παναγίαις;

Μ. ὄρεσκε, ἀλλὰ μία μόνον ἡ ὁποία εἶ) εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς ὁποίας εἶ) ταῦτα τὰ εἰκονίσματα ὅπου εἶναι εἰς τὴν γῆν.

Δ. γὰρ τί τὸ λοιπὸν λέρομεν ἡ παναγία ἡ ὁδηγήρια, ἡ ἐλευθούσα, ἡ ἰσχυρὰ ἀγγέλων;

Μ. γὰρ ταῖς πολλαῖς καὶ πᾶσα λογῆς χεῖρες ὅπως μᾶς κείναι.

Δ. τί τῆς λέρομεν εἰς τὸτον τὸν χαιρετισμόν;

Μ. τὴν ἐπαινοῦμεν, καὶ ἰσχυροῦμεν νὰ παρακαλέσῃ διὰ λόγου μας.

Δ. πὲρ τὸ χεῖρε δέσποιναι;

Μ. χεῖρε δέσποιναι μήτηρ ἐλέους, ζωὴ γλυ-

D. pune i panagia?

M. is ton vranon.

D. che echini pune is tin ecclisian?

M. ine icona echinis opune is ton uranon Gia na tin thimumesta-
ne. che gia nane iconatis tin pro-
schinumén, is timintis.

D. Cathos ine polla iconismata tis panagias, ine che polles panagies?

M. ogesche, alla mia monon i opia ine ston vranon, tis opias ine tuta ta i conismata opu ine is tin gin.

D. Giati tolipon legomē ipanagia, i odigitria, i eleusa, i tō angelon

M. Gia tes polles che pafa logis charē pu ma s camni.

D. ti tis legomen is tuon ron che-
retismon?

M. tin epenumen, che paracalumen na paracalesi dialogumas.

D. pe to chere despina?

M. Chere despina m. tir eleus, zoi gli-

γλυκύτης, καὶ ἐλπίς ἡμῶν, χαί-
 ρει, πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς εὐχῆς ἐξο-
 ρισοὶ παῖδες. πρὸς σὲ ἀτενίζομεν
 σενάζοντες, καὶ θρηνηοῦντες, ἐν τῇ-
 δε τῇ τῷ κλαυθμῶνος κοιλάδι, ἄγε
 δὴ σωτηρίῃ ἡμῶν τοῖς ἀσπλάγ-
 χοις σου ὀφθαλμοῖς ἐφ' ἡμᾶς ὀπί-
 σπρον, καὶ Ἰησοῦ τὸν ἀλογημένον
 χερπὸν τῆς κοιτίας σου, μὴ τιῶ
 ὑπὸ εἰρήν ταύτῃ, ἡμῶν ἀνάδει-
 ξον. ὡ ὀπτικῆς, ὡ εὐσπλαγχε,
 ὡ ἠδέϊα παρθένε μαεῖα. πρὸς βλά-
 ὑσιν ἡμῶν ἀγία θεοτόκε, ὅπως κα-
 ταξιώσῃμεν τῆς τῷ χριστοῦ ἐπαγγελ-
 λιών, ἀμῶν.

Δ. πέτο ῥωμαίικα;

Μ. ὁ θεὸς ναὶ σὲ φυλάσῃ ἀφέντῃ μη-
 τέρῃ τῆς ἐλεημοσύνης, ζωὴ γλυ-
 κεία, καὶ ἐλπίδαμας, ὁ θεὸς ναὶ σὲ
 φυλάσῃ. εἰς ἐσένα κρύζομεν ἐμῆς
 τὰ ἐξωλισμένα παιδία τῆς εὐχῆς εἰς
 ἐσένα ἀνασενάζομεν μὲ δακρυα, καὶ
 κλαυ-

glichtis che elpis imon chere,
 pros se uoomé, i tis euas exoristi
 pedes, proffe atenizomen stena-
 zondes, che trinundes, en tide ti
 tu clauthmonos chiladi, age di
 finigore imon tus eusplachnus-
 fu ofthalmus efimas epistrepsō;
 Che Iifun ton eulogimenon car
 pon tis chiliassu, meta tin ipero-
 rian tautin, imin anadixon; o
 epiichis, o eusplachne, o idia par
 thene Maria. presueue iper
 imon agia theotoche opos cata-
 xiothomen ton tu christu epan-
 gelion, amin.

D. peto romecca.

M. O Theos na se filasti afentra.
 mitera tis eleimofnis, zoi gli-
 chia, che elpidamas, o theos
 na se filasti. is esena crazo-
 men emis, ta exorismena pe-
 dia tis euas, is esena ana-
 stenazomen me dacria, che
 clauthmus

κλάνδομοις, εἰς τὸ το λαγαρέδι τῆς
 σακρῶν. τὸ λοιπὸν μεσίτριά μας, ἰδέ
 μας με ἐλεημοσιῶν, καὶ ὑσερρ ἀπὸ τ
 ἔξοισμόν μας, δεῖξαι μᾶς τὸν δι-
 λογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου,
 ὡ ἐλεημονήτεια, ὡ σπλαγχτική, καὶ
 γλυκεῖα. παρθένη μαεῖα. παρακά-
 λησαι μὰ λόγου μας ἀγία θεοτόκε.
 μὰ νὰ ἀξιώσῳμεν εἰς τὰ μᾶς ἔπι-
 ξεν ὁ χριστός.

Δ. ἢ εἶπαμεν;

Μ. τὸ χαῖρε δέσποινα.

Δ. τίς μᾶς τόδε εἶξεν;

Μ. ἡ ἀγία ἐκκλησία.

Δ. με τίνα σωτυχαίνομεν;

Μ. με ἀπὸ τῆς τῆς παρθένης μαεῖας.

Δ. ἢ λέγουμεν εἰς αὐτό;

Μ. ἀλλοις ἐπαίνοις τῆς αὐτῆς παρθένης,
 ζητῶντας τῆς χαρίτης καὶ τῆς βοή-
 θείας τῆς.

clauthmus is tuto to láchadi ton
 dacrion . tolipon mesitriamas ,
 ide mas me eleimosinin, che iste-
 ra, apoton exorismonmas, dix-
 mas ton Iifun ton eulogimenon
 carpon tis chiliaffu . o eleimoni-
 tria , o splachnichi , che glichia
 Parthene Maria, paracalese gia lo
 gumas agia theotoche gia na a-
 xiothomen is ta mas etaxen o
 christos

D. Ti ipamen ?

M. to chere despina:

D. Tis mas todixen?

M. i agia ecclifia .

D. metina Sintichenomen ?

M. me autin tin parthenon Marian

D. ti legomen is auto?

M. allus epenus tis autis parthenu
 zitontas tin charintis, che tin voi
 thian tis .

Γιὰ ἄλλαις δ' ἡαῖς, ἢ παρκαλέσαις
τῶν ἁγίων.

Δ. ἡαῖς τῶν παναγίαν, ἔχης δ' λάβειαν
ἢ εἰς ἄλλοις ἁγίοις;

Μ. ναῖσκε, εἰς ὅλοις ὡς φίλοις τῶν θεοῦ,
ἢ παρκαλέσαις διὰ λόγου μας εἰς
τὸν οὐρανὸν, μάλιστ' εἰς τὸν ἁγ-
γελὸν μου, ὁποῦ με φυλάγη, ἢ εἰς
τὸν ἅγιον τῶν ὀνόματος μου.

Δ. ἢ εἰς τὰ λείψανα τῶν ἁγίων;

Μ. τὰ πρῶτα, ὡς ἐκεῖνα ὁποῦ ἐδεχθήκα-
σι τὸ ἅγιον πνεῦμα, ἢ ἔχουσι ναῖσα-
νασμιχθοῦσι με ταῖς δοξασμέναις
τῶν ψυχῶν.

Δ. πῶς παρκαλέσαις εἰς τὴν ἁγίαν;

Μ. ὡς καθὼς μας διδάσκει ἡ ἐκκλησία
ἢ ἄκομι εἰς πρῶτοις, ἢ ναῖ μεσι-
τῶσους γὰρ λόγου μας, λέγω τὸ, πά-
τερ ἡμῶν, ἢ τὸ, θεοτόκε παρθένε.

Δ. τί κάμεις, ὄντι πάγης σοῦ κρεβάτι;

Μ. δύο παρκαλέματα. παρκαλέματα, κάμνον-
τας τὸν σκευὴν μου, ὅπως τὰ ζῶ τὸν

ἐμεῖν -

Gia alles euches, chie paracaleses
ton agion.

D. choris tin panagian echis eula-
nian chie is allus agius?

M. nefche, is olus os filus tu theu,
chie paracalestas dia logumas is
ton vranon, malista is ton ange-
lo mu opu me filagi, chie is ton
agion tu onomatos mu:

D. chie is ta lipsana ton agion?

M. ta timo, os echina opu edecti-
casi to agio pneuma chie echusi
na xanasmictusi me tes doxasme
neston pfiches:

D. pos proseuchese is tus agius?

M. os cathos mas didaschi i eccli-
sia, chie acomi is timintus chie
na mesiteususi gia logumas, lego
to pater imon chie to theotoche
parthene.

D. Ti camnis ontan pagis sto cre-
uati?

M. Dio pragmata. prota, camnontas
ton stauron mu exetazo ton

ἐμαυτὸν μου εἰς τὰ ἔγκαμα; Ἰδ' ἄτερον λέγω τὸ, πάτερ ἡμῶν, τὸ θεοτοκε παρθένε, καὶ ἄλλαις μου ἀλαβείαις.

Δ. πὼς ἐξετάζεις τὴν σωείδησίν σου;

Μ. πρῶτα ἀχαιεῖω τὸν θεόν, διὰ ταῖς χάραις ὅπου μοῦ ἔκαμεν, ὕστερον λομαζω τὰ ἀμαρτήματα μου. μάλιστα ἐκείνης τῆς ἡμέρας, με λύπῃ, καὶ με γνώμῃ ὅτι να γυείσω εἰς τὸ κακὸν καὶ να ξαγροδῶ τρίτον, ζητῶ τὸ θεοῦ συμπάσιον. καὶ τάζω βέβαια να μὴ ἀμαρτήσω πλεία.

Δ. καὶ τὸ ταχὺ τί κάμνεις;

Μ. τρία πράγματα, ἀ, ἀχαιεῖω τὸν θεόν ὅπου με ἐθύλαξεν ἐκείνῃ τὴν νύκτα, καὶ γὰ ἄλλαις χάραις.

Ἰδ' ἄτερον τὸ πρῶτον τὸ κορμί μου, καὶ τὴν ψυχὴν μου. βίτον, τὸ ζητῶ να με κάμη να κάμω ὅτι καὶ ἀν' ἐνεξέτι τὴν πικρίτου. καὶ ἀκόμη λέγω ἄλλαις μου ἀλαβείαις με τὸν νοῦν μου καὶ με τὴν γλώσσάν μου.

emautonmu is ta cama, deute-
ron lego to pater imon, to theo
toche parthene, chie allefmu eu-
lauies;

D. pos xetazis tin finidifin fu?

M. prota eucharisto ton theon dia
tes chares o pu mu ecamen, iste
ron logiazo ta amartimata mu
malista echinis tis imeras, me li-
pin, chie me gnomin oti na giri-
fo is to calon chie na xagoreu-
tho, triton zito tu theu simpa-
thion, chie tazo ueuea namin a-
martifio plia.

D. chie to tachi ti camnis?

M. tria pagmata. 1. eucharisto ton
theon opu me efilaxen echinin
tin nieta, che gia alles chares. 2.
tu paradido to cormimu, che tin
psichinmu. 3. tu zito na me ca-
mi na camno oti chie an ine is
tin timintu. che acomi lego allef
mu eulaues me ton nun mu,
chie me tin glosan mu.

Γιὰ τὸ τρίτον πρῶγμα ὁποῦ ἔχει χρεῖαν
ὁ χριστιανὸς τὸ ὁποῖον ἐστὶ ἡ
ἀγάπη.

Δ. ποῖον ἐστὶ τὸ τρίτον χρειάζομενον πρῶ-
γμα τῶ χριστιανου;

Μ. ἡ ἀγάπη.

Δ. τίνα πρέπει ν' ἀγαπήσωμεν μετὰ τὴν
ἀγάπην;

Μ. ἀπάνω εἰς ὅλα τὸν θεόν, καὶ τὸν πλη-
σίον μας ὡσὺν ἑμᾶς, καὶ τὴν ἀγά-
πην τοῦ θεοῦ.

Δ. πῶς ἀπάνω εἰς ὅλα;

Μ. καὶ τὴν πλεῖον γλίττωσθαι πρέπει νὰ
ἀπεδάνωμεν, ὡς νὰ τὸν βλάψω-
μεν.

Δ. πῶς θέλωμεν ἀγαπήσει τὸν πλησίον
μας ὡσὺν τὸν ἑμαυτὸν μας;

Μ. κάμνοντες καὶ λόγου του, καὶ ὑποδυ-
μόντες του, ὅτι καὶ αὐτὸν θέλωμεν καὶ
λόγου μας καὶ τὸ δίκαιον, καὶ τὸν νό-
μον τοῦ θεοῦ.

Gia to tritō pragma opu echi chriā
o christianos to opion ine
iagapi .

D. Pion ine to triton chriazome-
non pragma tu christianu ?

M. i agapi .

D. tina prepina agapifomen me tin
agapin ?

M. apano is ola ton theon, chie ton
plifion mas ofan emas gia tin a-
gapin tu theu.

D. pos apano is ola ?

M. Giati plion gligora prepina ape-
thanomen, para na ton vlapso-
men :

D. pos thelomen agapisi ton pli-
fionmas ofan ton emautonmas .

M. camnontas gia logu tu, che apo-
thimontastu oti che an thelomen
gia logumas cata to dichieon,
chie ton nomon tu theu .

για τὸ τέταρτον πρῶγμα, πούναι χρῆσ
ζόμενον εἰς τὸν χριστιανόν, τὸ ὁ-
ποῖον εἶναι τὰ καλά ἔργα.

Δ. ποῖον εἶναι τὸ τέταρτον πρῶγμα ὅπου
ἔχῃ χρεῖαν ὁ χριστιανός:

Μ. τὰ καλά ἔργα, γὰρ ἀφάντις φθά-
σῃ εἰς τοὺς χρόνους ὅπου γνωρίζῃ
τὸ καλόν; καὶ τὸ κακόν, δὲν σώνει ἢ πί-
στις χαίρει τὰ καλά ἔργα.

Δ. ποῖα εἶναι αὐτὰ τὰ ἔργα τὰ καλά;

Μ. εἶναι πούναι εἰς τοὺς δέκα δει-
σμοὺς βαλμένα τῷ θεῷ καὶ τῆς ἐκκλη-
σίας: μὲ τὰ ἔργα τῆς ἀσπλαγχνώ-
συνῆς, καὶ ἐλεημοσυνῆς, καὶ τῆς ἄλλως
ἀρετῆς.

Δ. πῶς τοὺς δέκα δειςμοὺς τῷ θεῷ;

Μ. ἀ. ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀφάντις ὁ θεός σου,
μὴ ἔχῃς ἄλλον θεόν ὁμοῦρόν μου.

β. μὴ πάρῃς τὸ ὄνομα τῷ θεῷ σου
ἀκαίρῃς.

γ. θυμῆσου νὰ ἀγιάσῃς τὰς ἑορτάς.

δ. τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα
σου, νὰ πολυχρονίσῃς ἀπάνω,
ἐν τῷ γῆν.

μὴ

Gia to tetarton pragma pune chria
zomenon is ton christianon,
to opion ine ta cala erga.

D. pion ine to tetarton pragma o-
pu echi chrian o christianos?

M. ta cala erga, giati afontis sthafi
is tus chronus opu gnorizi to
calon, chie to cacon, den soni pi-
stis choris ta cala erga:

D. pia ine auta ta cala erga?

M. ine echina pune is tus deca o-
rismus valmena tu theu chie
tis ecclifias, me ta erga tis euf-
planchnofinis, chie eleimosinis
chie ton allon areton.

D. pe tus deca orismus tu theu,

M. 1. ego ime o aphantis o theof-
su, min echis allon theon ompro-
finu,

2. min paris to onoma tu theusu
euchera.

3. enthimistu na agiasis tes eortes.

4. tima ton paterasu che tin mite-
rasu, napolichronifis apano stin
gin.

C 4

mia

- ε. μὴ σκοτίας.
- ς. μὴ πορνείας.
- ζ. μὴ κλέψης.
- η. μὴ ψευδομαρτυρήσης.
- θ. μὴ ὀπίδυμήσης τὴν γυναῖκα τῆς πλησίου σου.
- ι. μὴ ὀπίδυμήσης τὰ ξένα πρῶγματα.
- τοῦτοι οἱ δέκα ὀφειλμοὶ, τοῖς ὁποίοις ἐβεβαίωσε ἡ ὁ ἀφέντης ὁ χριστὸς, κρέμονται ἀπ' οὐρανοῦ τοῖς δυοῖς τῆς ἀγάπης.
- α. νὰ ἀγαπᾷς τὸν θεὸν μὲ ὅλην σου τὴν ψυχὴν, ἢ μὲ ὅλην σου τὴν δύναμιν.
- β. νὰ ἀγαπᾷς τὸν πλησίον σου ὡσάν τὸν ἑμαυτὸν σου. ἀμὴν.

Ἐεδιάληθις εἰς τοὺς δέκα ὀφειλμοὺς.

Δ. ποῦ ἔδωκεν ὁ θεὸς τούτοις τοῖς δέκα ὀφειλμοῖς;

Μ. πρῶτα σὸν παλαιὸν νόμον, ἕστερ τοῖς ἐβεβαίωσεν ὁ χριστὸς, εἰς τὸν

- 5. min stotofis .
- 6. min porneufis .
- 7. min clepfis .
- 8. min pseudomartirifis .
- 9. min epithimifis tin gineca tu plifu su .

10. min epithimifis ta xena pragmata .

Tuti i deca orifmi tus opius eueueose che o aufthentis o christos, cremôte apechinus tus diotis agapis.

- 1. na agapas ton theon meolinfu tin cardiã, me olinfu tin pfichin. che me olinfu dinamin .
- 2. na agapas ton plifionfu ofan ton emautonfu . Amin.

Xedialifis is tus deca orifmus .

D. pu edochen o theostutus tus deca orifmus?

M. Prota iton paleon nomon, isterra tus eueueosen o christos is
flon

τὸν κεινούργμον νόμον. τοῦ μίτη γ

Δ. τί παρῶγμα ὁποῦ λέγουσιν αὐτοὶ οἱ
δουλοὶ;

Μ. οἱ παρῶτοι βεῖς λέγουσι, παροσιωῖα
ἐνα θεόν, μὴ πέρνεις τὸ ὄνομα τῆ
θεοῦ δ' κερσ, ἀγίαζε ταῖς ἑορταῖς,
ἐργάζουσιν εἰς τὴν πτωχίαν τῆ θεοῦ, γὰ
τι παρῶτα παρῶπει ὁ θεὸς. νὰ πρῶτα
μὲ τὴν καρδίαν, ἀπέχει μὲ τὴν φῶ
τὴν κη ὑσερσ μέ τὰ ἐργα. οἱ ἄλλοι ἐφ
τὰ ἐργάζουσιν εἰς τὴν ἀφέλειαν τῆ
πλησιοῦ μας.

Δ. τῶτοι οἱ δέκα δουλοὶ, εἰς πόσοις συμ
μαζώνουνται;

Μ. εἰς τοὺς δύο δουλοὺς τῆς ἀγάπης, οἱ
ὁποῖοι ἐστὶν νὰ ἀγαπήσης τὸν θεόν ἀ-
πάνω εἰς ὅλα. κη τὸν πλησίον σου, ὡ-
σάν τὸν ἑμαυτόν σου. εἰς τόσον ὅτι
ὅλος ὀνόμος τῆ θεῦ δέεικεται εἰς τῆ-
τον τὸν γλυκὴν δουλοῦ τῆς ἀγά-
πης. τὸ ὁποῖον παρῶγμα ἀμποντες
νὰ μᾶς τὸ δῶση ὁ ἀφέντης ὁ χριστὸς
γὰ τὴν μεγάλην του καλοσύνην.
ἀμὴν.

ston che nurion nomon .

D. ti pragma legufin auti i orifmi ;

M. I proti tris legufi , profchina ena Theon ; min pernis to onoma tu theu euchera ; agiaze tes eottes;engizufin , is tin timin tu theu . Giati prota prepri o theos na timate me tin cardian,apechi me tin fonin,che iftera me ta erga.i alli efa engizufin is tin ofelian tu plifumas .

D. tut i deca orifmi , is posus fimazonunte;

M. is tus dio orifmus tis agapis i opij ine , na agapifis ton theon apiano is ola . che ton plifonfu, ofan ton emautonfu.is tofon otios onomos tu theu eurifche te is tuton ton glichin otifmon tis agapis. to opion pragma am-potes na mas dosi o theos giatin megalintu calosfinin . Amin.

Γιὰ τοὺς πέντε δεισμοὺς τῆς ἐκ-
κλησίας.

Δ. πὲ τοὺς δεισμοὺς τῆς ἐκκλησίας;

Μ. α'. νὰ ἀκοίης τὴν λειτουργίαν ταῖς
ἐορταῖς ταῖς δεισμέναις.

β'. νὰ νησδέης τὴν Παρακοσιῶν, καὶ ταῖς
ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἀδομάδος τοῦ
σοῦ οὐρίζει ἡ ἐκκλησία.

γ'. νὰ ξαγροδέης τὸ ὀλιγώτερον μίαν
φορὰν τὸν χρόνον, καὶ νὰ ματαλάθης
τὸ ὀλιγώτερον τὴν παχαλίαν.

δ'. νὰ μὴ κάμνης γάμοις κάποιαις ἡμέ-
ραις τῶ χρόνου, εἰς ταῖς ὁποίαις δὲν σου
ταῖς συγχορεῖ ἡ ἐκκλησία.

ε'. νὰ πλερώσῃς ταῖς δεκατίαις καὶ τὸν
δεισμόν καὶ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀγίας
ἐκκλησίας.

Γιὰ τὰ πρῶτα κείμενα ὅπου κρύζον-
ται θανάσιμα.

Δ. ἤπιμεν τὰ καλὰ ἔργα ὅπου ἔχο-
μεν

Gia tus pente orismus tis
ecclifias.

- D. pe tus orismus tis ecclifias.
- M. 1. na acuis tin liturgian tes eor
tes tes orismenes .
2. na nisteufis tin faracostin , che
tes alles imeres tis eudomados
pu su orizi i ecclifia .
3. na xagoreutis to oligoteron
mian foran ton chronon,chie na
metalauis to oligoteron tin pa-
schalian .
4. na min camnis gamus capies
imeres tu chronu , is tes opies
densu tes sinchora i ecclifia .
5. na plerosis tes decaties, cata ton
orismon che cata tin taxin tis
agias ecclifias.

Gia ta prota crimata opu crazonte
thanasima.

D. ipamen ta cala erga opu echo-
meis

μεν να κἀμνωμεν. πὲ τῶρα τὰ κα-
κὰ ὅπου ἔχομεν να φύγωμεν, κὲ τὰ
τὰ ἐφτά θανάσιμα κρίματα.

Μ α. τὸ μεγαλεῖον, ἡγρω ὑδρηφάνια.

β. ἡ ἀκρίβεια, ἡγρω φυλαργυρία.

γ. ἡ πορνία.

δ. ἡ ὀργή.

ε. ἡ ληξία, ἡγρω, λαιμαργία.

ς. ἡ ζηλία.

ζ. ἡ ὀκνεῖα εἰς τὰ καλὰ ἔργα.

Εναντίον εἰς τὰτα τὰ φτασίματα, ^{ἔφ}
ἐφτά ἀρεταῖς.

α. ἡ ταπεινωσίη, ὅπου ^{ἔφ} ἐναντίον
τὸ μεγαλεῖν.

β. ἡ ἐλαδρεῖότης, τῆς ἀκριβείας.

γ. ἡ ἐγκρύτεια, τῆς πορνείας.

δ. ἡ ὑπομονὴ τῆ θυμοῦ.

ε. ἡ νῆστια, τῆς ληξίας.

ς. ἡ ἀγάπη, τῆς ζηλίας.

ζ. ἡ ὀπιμέλεια, τῆς ὀκνεῖας.

Καὶ ἀν καλὰ τὰ ἐφτά τὰτα ἀμαρτή-
ματα, τὰ ὅπου ^{ἔφ} κεφάλαια τῆς

men nacamnomen. pe tora ta ca-
ca opu echomen na figomē, chie
ptota, ta esta thanasima crimata.

M. 1. to megalion, igun yperifa-
nia.

2. i acriuia, igun filargiria.

3. i pornia.

4. i orgi.

5. i lixia igun le margia,

6. i zilia.

7. i ocnia, is ta cala erga.

Enantion is tuta ta stefimata ine
esta aretes.

1. I tapinosini opu ine enantion tu
megaliu.

2. i eleuther otis, enantion tis acri-
uias.

3. i engratia tis pornias.

4. i ipomoni tis orgis.

5. i niitia, tis lixias.

6. i agapi tis zilias.

7. i epimelia enantion tis ocnirias.

Chie ancala esta tuta amartima
ta, ta opia ine chefalēa ton
al-

ἄλλων, νὰ λέγονται θανάσιμα. ὅμως
ἐμποροῦσιν ἀκόμη νὰ μὴν ^{ἔσθ} θανά-
σιμα καὶ μίαν βολάν.

Δ. τί πᾶθ' ἔμαθες ἐπὶ τὸ ἀμάρτημα;

Μ. ^{ἔσθ} ἐκείνο ὅπου λομάζει πινά, ἢ λέ-
γῃ, ἢ κέμνει ἐναντίον εἰς τὸν νόμον
ἢ θέλημα τῷ Θεοῦ.

Δ. πὶ κακὸν κέμνει τὸ θανάσιμον ἀμάρ-
τημα εἰς τοὺς ἀρεστωτοὺς;

Μ. τοὺς κέμνει νὰ χάσουσι τὸν Θεόν, καὶ
τὴν χάριν του, καὶ τὴν δόξαν ὅπου
τοὺς ἔταξεν, καὶ τοὺς κέμνει ἀξίους
τῆς κατασκευῆς τῆς ἀδου.

Δ. γιατί λέγεται θανάσιμον;

Μ. καὶ τί θανατῶνει τὴν ψυχὴν κέμ-
νοντάς τιν νὰ χάσῃ τὴν χάριν τῷ
Θεοῦ ὅπου ^{ἔσθ} ζωῆς τῆς.

Δ. τί κέμνει τὸ ἀμάρτημα, ὅπου λω-
τῶνει τὴν ψυχὴν, ἀλήθεια δὲν τὴν
θανατῶνει, καὶ δια τῆτο δὲν λέγεται
θανάσιμον, ἀλλὰ συχωρητι-
κῶν;

Ion na legonte thanasima. omos
emporusi namin ine thanasima
camian volan.

D. Ti pragma ine to amartima?

M. ine echino opu logiazi tina i
legi i camni enantion is ton no-
mon che thelima tu theu.

D. Ti cacon camni to amartima
to thanasimon is tus amartolus?

M. tus camni na chafusi ton theō,
che tincharintu, che tin doxan
opu tus etaxen, che tus camni
axius ton colaseon tu adu.

D. Giati legete thanasimon.

M. Giati thanatoni tin pfichin cam
nontas tin na chafi tin charin tu
theu opu ine zoi tis.

D. ti camni to amartima opu la-
uoni tin pfichin alithia den tin
thanatoni, che dia tuto den lege-
te thanasimon, alla Sinchori-
ticon.

D den

Μ. Δὲν κέμνει ὅτι ὁ ἀνθρώπος νὰ χεί-
 ση τὴν χείρ, μήτε τὸν κέμοσι ἀ-
 ξίον γὰ τὸν ἄδω, ἀλλὰ τὸν κέμνει
 νὰ κρυώσῃ εἰς τὴν ἀγάπῃ, καὶ δοῦ-
 λάσιν τῷ Θεοῦ καὶ τὸν κέμνει ἀξίον
 γὰ πρὸς κείρα καὶ καὶ ἀκόμι τὸν
 κέμνει νὰ κλίνη εἰς τὸ κρίμα τὸ θα-
 νάσιμον.

Γιὰ τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ἀγίας
 ἐκκλησίας.

Δ. πὶ ἄλλο μας κέμνει χεῖρα νὰ ἤξώ-
 ρωμεν;

Μ. πρὸς πρὸ νὰ ἤξώρωμεν τὰ ἅγια μυσ-
 τήρια, γὰ νὰ τὰ λάβωμεν εἰς τὸν
 κερὸν ὅπου οὐρίζει ἡ ἀγία ἐκκλη-
 σία.

Δ. γὰτί;

Μ. γὰ νὰ λύσωμεν τὰ κρίματά μας,
 καὶ νὰ λάβωμεν τὴν χείρ, καὶ βού-
 θειαν τῷ Θεοῦ, μὲ τὴν ὁποῖαν κέμ-
 νομεν καλὰ ἔργα.

Δ. πὶ τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ἀγίας ἐκ-
 κλησίας;

M. den camni oti o anthropos na chasi tin charin, mite ton camni axion gia ton adin, alla ton camni na criosi is tin agapin, chie du leusin tu theu, chie ton camni axion gia profchera caca, chie aco mi ton camni nachini, is to crima to thanasimon.

Gia ta esta mistiria tis agias ecclifias.

D. ti allo mas camni chria na ixeuromen?

M. prepi na ixeuromen ta agia mistiria gia na ta lauomen is ton cheron opu orizi i agia ecclifia.

D. Gia ti?

M. Giana lisomen ta crimatamas, che na lauomen tin charin, che voithian tu theu, me tin opian camnomen cala erga.

D. pe ta esta mistiria tis agias ecclifias.

Μ. ἀ τὸ βᾶπτισμα.

Β. τὸ χρίσμα, ἤρωσι τὸ ἄγιον μῦρον.

Γ. ἡ κοινωνία.

Δ. ἡ μετένοια.

Ε. τὸ δ' ἔλαιον, ἤρωσι τὸ ὑπερον χρίσμα.

Σ. ἡ χειροτονία, ἤρωσι ἡ ἔρωσιωή.

Ζ. ἡ ὑπανδεία.

Δ. τίς ἐκ μὲ τῶτα τὰ ἅγια μυστήρια;

Μ. ὁ ἀφέντης ὁ χριστός.

Δ. γὰρ τί;

Μ. γὰρ νὰ μας συγχωρήσῃ τὰ κρίματά μας, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν χάριν τε, καὶ τὰ χρίσματα τῶ παιδοῦ τε, καὶ κατ' ἓνα μυστήριον χρεῖστα δίδει χάριν, ἀλλὰ πρέπει νὰ περνομεν κατὰ τὸς πρέπει ἀξία ἤρωσι δίδως κρίμα θανάσιμον.

Δ. γὰρ τί ἐβλήθη τὸ βᾶπτισμα;

Μ. γὰρ νὰ βῆῃ ὁ ἄνθρωπος χριστιανός, καὶ υἱὸς τῶ θεοῦ.

Δ. πῶς γίνεται τῶτος;

- M. 1. to vaptisma.
 2. to chrisma, igun to agion mi-
 ron.
 3. i chinonie;
 4. i metania.
 5. to eucheleon igun to isteron
 chrisma.
 6. i chirotonia igun i ierosina.
 7. i ypandria,

D. tis ecame tuta ta agia mistiria?

M. o asthentis o christos.

D. Giati?

M. Gia na mas sinchorisi ta crima-
 tamas; che ta charismata tu pa-
 thustu, che cathena mistirion
 chorista didi charin, alla prepri-
 na ta pernomen cathos prepri a-
 xia. igun dichos crima thana-
 simon.

D. Giati egeniche to uaptisma.

M. Giana geni o anthropos chri-
 stianos che yos tu theu.

D. pos ginete tuto?

D 3

Giati

Μ. γὰρ τὸ ἡμεῶν μετὰ τὸ κρίμα τὸ
 παλαιόν, τὸ ὅποιον μετ' ἄλ-
 λα κρίματα, μᾶς ἐβάβη τὸ βάπτι-
 σμα, καὶ μᾶς διδιδίτω χάριν, καὶ τ'
 ἄλλα χάρισμα, καὶ ἐτὶ μᾶς κάμ-
 μνη τοῦ θεοῦ, καὶ κληρονόμοις τῆς
 παντοπνῆς ζωῆς.

Δ. εἰς τὴν ὠφελὴν ἢ ὕψομολόγησις;

Μ. γὰρ νὰ μᾶς συμπαθήσῃ ὁ θεὸς τὰ
 κρίματά μας ὅπου ἐκάμαμεν, ὕσε-
 ρα εἰς τὸ βάπτισμα.

Δ. πῶς ἐχρὶ νὰ ἐτοιμαθῇ ἐκείνος ὅπου
 μέλλῃ νὰ ξεμολογηθῇ;

Μ. πρέπει νὰ κάμῃ τρία πράγματα,
 πρῶτα νὰ θυμηθῇ μετ' ὀπίσθεσαν τὰ
 κρίματά του. δεύτερον, νὰ πικραν-
 θῇ γὰρ ἐκεῖνα καὶ νὰ λυπηθῇ μετὰ τὸ νὰ
 μὴ δέλῃ ὅσον ἐμπορεῖ πλεονεξία νὰ κρί-
 μαπαθῇ. τρίτον, νὰ τὰ ξεμολογηθῇ
 ὅλα σωσὰ καὶ νὰ κάμῃ τὴν μετα-
 τοίαν, ὅπου δέλῃ τὸ δῶσθαι ὅσον
 ἐκείνης.

M. Gia ti genumeſta meto crima
to propatoricó, to opió metalla
crimata mas eguazi to vaptiſma,
che mas didi tin charin, che tal
la chariſmata, che ezi mas cam-
ni yus tu theu.

D. is ti ofeli i exomologiſis?

M. Gianamas ſimpathiſi o theos ta
crimatamas opu ecamamen iſte
ra apo to naptiſma .

D. pòs echi na etimaſti echinos
opu melli na xemologiſithi?

M. prepi na cami tria pragmata ,
prota na thimithi me epimelian
ta crimatatu , deuteron , na pi-
crati gia echina, che na lipiti, me
to na mi theli ofon empori
plion na crimatiſti , triton na ta
xemologiſiti ola foſta, che na ca-
mi tin metanian opu theli tu do
ſi o exagoreutis .

Ἐξομολόγησις.

Δ. πὲ τίνω ἔξομολόγησις;

Μ. Ἐξομολογῶμαι πρὸ θεῶ τῶ παντοκράτορι, τῆ μακαρία μαρία τῆ ἀειπαρθένω, πρὸ μακαρίω μιχαήλ πρὸ ἀρχαγγέλω. πρὸ μακαρίω ἰωάννη πρὸ βαπτιστῆ, τοῖς ἀγίοις ἁποστόλοις πέτροω κὶ παύλω, κὶ πᾶσι τοῖς ἀγίοις. κὶ σοὶ πάτερ, ὅτι ἡμαρτον πολλὰ, ἐν λογισμῶ, ἐν λόγῳ, κὶ ἔργῳ. κὶ διὰ τῆτο λέγω τὸ ἐμὸν πᾶσιμα, τὸ ἐμὸν πᾶσιμα, τὸ ἐμὸν μέγισον πᾶσιμα. διὰ τῆτο ἀρχαγγέλω τίνω μακαρίαν τίνω ἀειπαρθένον, τὸν μακαρίον μιχαήλ τὸν ἀρχάγγελον, τὸν ἅγιον ἰωάννη τὸν βαπτιστῆ, τοῖς ἀγίοις ἁποστόλοις πέτροω κὶ παύλω, κὶ πάντας τοῖς ἀγίοις, κὶ σὲ πάτερ πρὸς δὲ χεαθὶς ἰσθὲρ ἐμοῦ πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν.

πὲ τίνω

Exomologifis .

D. pe tin exomologifin?

M. exomologume to theo to pan-
tocratori, ti macaria Maria ti ai-
partheno , to macario ioanni to
vaptifti, tis agijs apostolis Petro
che paulo. chie pafi tis agijs che
fi Pater oti imarton polla, en lo-
gismo , en logo, chie ergo, chie
diatuto lego to emon ptesma, to
emon ptesma, to emon megiston
ptesma. diatuto paracalo tin ma-
carian Marian tinaiparthenō, ton
macarion michail ton archange-
lon , ton agion ioannin ton vap-
tiftin , tus agius apollolus Pe-
trō chie paulon. chie pantas tus
agius, chie se pater profencheste
iperemu pros kyrion ton theon
imon .

petin

Δ. πὲ τὴν ῥωμαϊκῆ;

Μ. Ἐξαγορεύομαι ὁμωρὸς εἰς τὸν θεὸν
τὸν παντοδύναμον . καὶ εἰς τὴν ἀγίαν
μαρίαν τὴν ἀειπαρθένον , καὶ εἰς τὸν
ἅγιον μιχαὴλ τὸν ἀρχάγγελον , εἰς
τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν , καὶ
εἰς τὸν ἅγιον πέτρον καὶ παῦλον , καὶ
εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους , καὶ ὁμωρὸς εἰς
ἐσένα πατέρα μου πνευματικῆ , ὅτι
αἰμάρτησα πολλά , καὶ διὰ τὸτο ἐγὼ
ἐμολογῶ τὸ σφάλμα μου τὸ μεγα-
λώτατον . διὰ τὸτο ᾤρα καὶ τὴν
ἀγίαν μαρίαν τὴν ἀειπαρθένον
τὸν ἅγιον μιχαὴλ τὸν ἀρχάγγε-
λον , τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν βαπ-
τιστὴν , τὸν ἅγιον πέτρον καὶ παῦ-
λον , ὅλους τοὺς ἁγίους , καὶ ἐσέ-
να πατέρα . διὰ να ᾤρα καλέσῃς
μαὶ λόγου μου τὸν ἀφέντιν τὸν
θεόν .

Δ. γὰρ τὴ μᾶς ἐδώθηκεν ἡ κοινω-
νία;

για

D. pe tin romeca?

M. exagoreuome ompros is ton
 theon ton pantocratora, che is
 tin agian marian tin aiparthe-
 non, che is ton agion Michail
 ton archangelon, is ton agion io
 annin ton uapustin, che is ton
 agion Petron che Paulon, che is
 olus tus agius, che ompros is
 efena patera mu pneumatiche.
 oti amartisa polla, che diatuto
 ego omologo to sfalmamu, to
 sfalmamuto sfalma mu to mega
 lotatō. diatuto paracalo tin agiā
 mariā tin aiparthenon, tō agion
 michail ton archangelon, ton
 agion ioannin to vapustin, ton
 agion Petron che paulon, olus,
 tus agius che efena patera diana
 paracalesis gialogumu ton af-
 thentin ton theon.

D. Giati mas edothiche i chino-
 nia?

Giana

Μ. γὰρ νὰ θρηφτῆ ἡ ψυχὴ μας μὲ τὴν
 χάριν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ σμιχθῆ ἀντά-
 ματου. Δεύτερον γὰρ νὰ μὴ ξε-
 πέσῃ ἀκόλα εἰς τὰ κρίματα, καὶ
 τρίτον διαὶ νὰ κερδέσῃ κάδα κε-
 λόν.

Δ. τίς εἶναι εἰς τὴν ἀΐαν κοινω-
 νίαν;

Μ. εἶναι ὁ κύριος ἡμεῶν Ἰησοῦς χριστός ὁ
 Θεός καὶ ἄνθρωπος, μετὸ κορμῆ, καὶ με-
 τὴν ψυχὴν, καὶ μετὴν θεότητα. καὶ
 καδὼς εἶ) εἰς τὸν οὐρανόν, ἐτ ζε εἶναι
 καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ εἰς τὸ ἀΐον
 Διοκοπίτηρον ἕταν τὸ ἀγίαση ὁ πα-
 πῆς εἰς τὴν λειτουργίαν.

Δ. πὶ πῶς γμα εἶναι ἡ λειτουργία;

Μ. εἶ) μία δύμιος καὶ παρουσία ἀλη-
 θινὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆ πάδοις, καὶ τῆ δα
 νάτῃ τῆ ἀφέντῃ μας τῆ χριστοῦ. καὶ ἀΐ
 τὰ μα εἶ) μία δύσια, εἰς τὴν ὁποίαν
 πῶσ φέρομεν αὐτὸν τὸν χριστὸν γα.
 ὠφέν

M. Giana thresti i psichimas me-
tin charin tu theu chie na smic-
thi antamatu. deuterō giana min
xepefti eucola is ta crimata, chie
triton giana chierdesi catha ca-
lon.

D. tis ine is tin agian chino-
nian?

M. ine okyrios imon, Iifus christos,
otheos, che anthropos meto cor
mi, che me tin psichin, che me-
tin theotita, chie cathos ine is
ton uranō, ezi ine chie is to agiō
disco potiron otan to agiali o
papas is tin liturgian.

D. ti pragma ine i liturgia?

M. ine mia thimisis che parusia ali-
thini tis zois che tu pathus, chie
tu thanatu tu aschentimas tu
christu, chie anthama ine mia
thisia is tin opian profe-
romen auton christon gia
ofelian.

ὠφέλειαν τῶν ζωντανῶν καὶ τῶν ἀπε-
θαμένων, καὶ γὰρ τὸτο παρέπερ ὅτι να-
σαθῆ καὶ δα εἰς μὲ πάντα λογῆς ἀλά-
βαν.

Δ. πῶς ἔχομεν ναῖ ἐποιμαδοῦμεν ναῖ
κοινωνήσωμεν ἄξια;

Μ. παγγρόντας μὲ ἀλάβαν, καὶ χρεῖς
δανάσιμον κρῖμα, καὶ ἔξαρορενμέ-
νοι.

Δ. εἰς τὴν ὠφελοῦσι τὰ ἄλλα μισήεια;

Μ. γὰρ ναῖ δεχθοῦμεν καὶ δα λογῆς χά-
ειν ἀπὸ τὸν θεὸν καὶ τὸ τέλος ὅπου
ἐξβύηκασιν.

Γιαῖ ἄλλα καλαῖ παρῆγματα ὅπου ἐγ-
ρίζουσιν εἰς τὴν χριστιανικὴν δι-
δασκαλίαν

Δ. πὲ τ' ἄλλα παρῆγματα ὅπου ἐγ-
ρίζουσιν εἰς τὴν χριστιανικὴν διδα-
σκαλίαν.

Μ. ἢ θεολογικαῖς ἀρεταῖς, εἰ) πρῆεις
ἡρωῶ,
εἰ) πρῆεις, εἰ) πρῆεις, γ' ἀγάπη.

ofelian ton zontanon che ton apethamenon. che gia tuto prepioti na stathi caphais me pafa logis eulauian.

D. pos echomen na etimastumen giana chinonifomen axia?

M. pagenontas me eulauian, che choris tanafimon crima, che exagoteumeni.

D. is ti ofelusi talla mistiria?

M. Giana decthumen catha logis charin apoton theon cata to telos opu egenicasin.

Gia alla cala pragmata opu engizusi is tin christianichin didascalian.

D. pe ta alla pragmata opu engizusi is tin christianichin didascalian.

M. i theologiches aretes, ine tris igun.

1. Pitis, 2 elpida, che 3 agapi.

ἢ ἡδικῆς ἀρετῆς, ἢ πρῶται εἶναι
τεωρεῖς.

α. φρονιμάδα, β. δικαιοσύνη, γ. ἀν-
δρεία, δ. ἐγέρτητα.

Δ. πόσα εἴδη τα χεῖριματὰ τῆ ἀγίας
πνεύματος;

Μ. ἑπτὰ.

Δ. πετα,

Μ. α. σοφία, β. σωφροσύνη, γ. γνώσις,
δ. βουλή, ε. ἀσκέσια, ς. ἀνδρεία,
ζ. φόβος Θεοῦ.

Δ. πόσοι εἴδη οἱ καρποὶ τῆ ἀγίας πνεύμα-
τος;

Μ. ὀκτώ.

Δ. πέντε.

Μ. α. ἀγάπη, β. χαρὰ, γ. εἰρήνη, δ.
μακροθυμία, ε. κελουσύνη, ς. ἀγα-
θωσύνη, ζ. σαφρονίη, η. πραότης,
θ. ἐγκρατεία, ι. πίστις, ια. ὑπομα-
νη, ιβ. ἀταξία.

Μ. πόσοι εἴδη οἱ μακαρισμοὶ

Μ. ὀκτώ.

Δ. πέντε.

βλ. α. μακαρισμοὶ εἶναι ἄλλοι, οἱ δὲ πόσοι
εἶναι

ī itiches aretes , chie pro tes ine
tessares.

1. froni.nada .

2. dichieofini .

3. andria .

4. encratia .

D. posa ine ta charismnta tu agiu
pneumatōs?

M. ephta.

D. peta .

M. Sofia. Sinesis.gnosis: uuli.euse-
uia.andria.fouos theu.

D. posi ine carpi tu agiu pneuma-
tos .

M. dodeca .

D. petus.

M. agapī:chara;irini,macrothymia,
calosini:agathosini,sofosini,pra
otis,encratia,pistis,ipomoni,eu-
taxia .

D. posi ine imacarīsmi?

M. octo.

D. petus?

M. i.macarii ine echini , i opii ine

Б   pto-

- α. είναι φτωχοὶ δειληματικῶς, γὰρ τὴν
 ἐκείνων είναι ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν.
- β. μακάριοι είναι ἐκείνοι, ὅπου κλαίετε
 γὰρ τὴν αὐτοὶ δέλουσι παρηρηθῆ.
- γ. μακάριοι οἱ ἡμεροὶ καὶ φιλάδωργοι,
 γὰρ τὴν αὐτοὶ δέλουσι κληρονομίαν
 τῆν γῆν.
- δ. μακάριοι ἐκείνοι οἱ ὅποιοι πεινοῦσι καὶ
 διψοῦσι τῆν δικαιοσύνην, γὰρ τὴν αὐ-
 τοὶ δέλουσι χορτάσει.
- ε. μακάριοι οἱ ἐλεημονητικοὶ γὰρ τὴν αὐ-
 τοὶ δέλουσιν ἐλεημονηθῆ ἀπὸ τοῦ θεοῦ.
- ς. μακάριοι ἐκείνοι ὅπου είναι καρδα-
 ροὶ εἰς τῆν καρδίαν τοῖς, γὰρ τὴν αὐ-
 τοὶ δέλουσιν ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ
 θεοῦ.
- ζ. μακάριοι οἱ εἰρηνικοὶ, γὰρ τὴν αὐτοὶ
 δέλουσιν ὀνομαθῆ ἕξαι τοῦ θεοῦ.
- η. μακάριοι είναι ἐκείνοι ὅπου διώ-
 χονται καὶ κακοπαθοῦσι γὰρ τῆν δι-
 καιοσύνην, γὰρ τὴν ἐκείνων είναι ἡ βα-
 σίλεια τῆς οὐρανῶν.
- θ. πόσα είναι τὰ ἔργα τῆς ἐλεημοσύνης
 αἰουρίου εἰς τὸν κορμὶ;

ptochi thelimaticos, giati echinon ine i uaslia ton vranon.

2. macarii ine echini opu eleusi giati auti thelusi parigorithi.
3. macarij hi imeri chie filathropi, giati auti thelusi clironomisi tin gin.
4. macarii echini i opii pinusi, chie dipfusi tin dichieosfinin, giati auti thelusi chortasi.
5. macarii i eleimonitichi giati auti thelusin eleimonitichi apoton theon.
6. macarii echini opu ine cathari is tin cardiantus, giati auti thelusin idin to profopontu theu.
7. macarii hi irinichi, giati auti thelusio nomasti hyi tu theu.
8. macarii ine echini opu dioctonte che cacopathenusi gia tin dichieosfinin, giati echinon ine i uaslia ton vranon.

D. posa ine ta erga tis eleimofinis trigiru is to cormin?

Μ. ἑφτά.

Δ. ποιαί;

Μ. α'. να δώσης τῆς πωχῶν τῆς σκηνω-
σμένων να φάρουσιν.

β'. να δώσης τῆς διψαμένων να ποῦ-
σιν.

γ'. να ἐνδύσης τοὺς γυμνοὺς.

δ'. να ὑπάγης να ἰδῆς τοὺς ἀβρωσημέ-
νοὺς.

ε'. να ὑπάγης να ἰδῆς τοὺς φιλακισ-
μένους.

ς'. να φιλοξενήσης τοὺς ξένοὺς.

ζ'. να δάψης τοὺς ἀπεδαμένους.

Δ. πότε τὰ ἔργα τῆς ἐλεημοσύνης,
βουγῆρου εἰς τὴν ψυχλῆς

Μ. ἑφτά.

Δ. πετα,

Μ. α'. να δώσης καλλιὸν συμβελίον.

β'. να διδάσκῃς τοὺς ἀμαθῆτοὺς.

γ'. να ἐρμηνεύῃς καὶ να νενοπίῃς
τοὺς ἀμαρτωλοὺς.

δ'. να παρηγορήῃς τοὺς περυσμένους
καὶ σενωχωμένους.

ε'. να συμπάθῃς ἐκκενῶν ὅπου σὲ ἀ-
δική-

M. epha.

D. pia?

M. 1. na dosis ton ptochon ton pi-
nasmenon na fagusin

2. na dosis ton dipfasmenon na piu
fin.

3. na endisis tus gimnus.

4. na ipagis na idis tus arrostime-
nus.

5. na ipagis na idis tus filachiasme
nus.

6. na filoxenifis tus xenus.

7. na thapsifis tus apothamenus.

D. pota ine ta erga tis eleimosinis
trigiru, is tin psichin.

M. epha.

D. peta.

M. 1. na dosis calin simuulin.

2. na didascaleufis tus amathitus.

3. na ermineufis chie na nutheti-
fis tus amartolus.

4. na parigorifis tus picrammenus
chie stenochorifis menus.

5. na simpathifis echinon opu se a-

E 3

dichi-

δικήσασιν.

ς. να ὑπομένῃς με ὑπομονῇ ταῖς στενο-
χωρίαις καὶ κακοτυχίαις.

ζ. να ὑπομένῃς τὸν θεὸν γὰρ τοῖς ζω-
τανοῖς καὶ διὰ τοῖς ἀπεσταμένους.

Δ. πόσους ἐστὶν ἡ συμβουλαὶς τῷ ἀφέντῃ
τῷ χριστῷ.

Μ. βεῖς, α. ἡ φθορὰ καὶ ἡ θεληματικὴ.

β. ἡ παρθενία ἡ παντοπνίη.

γ. ἡ τελεία καὶ σωστὴ ὑπακοή.

Δ. πόσοι ἐστὶν οἱ ἐχθροὶ τῷ ἀνθρώπου.

Μ. τρεῖς, α. ὁ δαίμονας, β. ὁ κόσμος,
γ. ἡ σάρκα.

Δ. πόσοι ἐστὶν τὰ μυστήρια τῷ ἀφέντῃ μας
τῷ χριστῷ, τὰ ὁποῖα λογιζόμεν ὄν-
ταν λέγμεν τὸ ῥοδάκιον τῆς πανα-
γίας:

Μ. δεκάπέντε, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, τὰ πέντε
λέγμεν, τὰ χαρούμενα μυστήρια.

καὶ τὸ, α. ἐστὶν ὁ χαρῆσιμος ὄνταν ὁ υἱὸς
τῷ θεῷ ἐσαρκώθῃ.

τὸ, β. ἐστὶν ὄνταν ἡ παναγία ἐπήγε να ἰδῇ
τὴν ἐλισσάβητ.

dichifasin .

6. na ipomenis me apomoni tes ste
nochories, chie cacotichies.

7. na paracalis ton theon gia tus
zontanus chie apethamenus .

D. poses ine simuules tu asthen-
ti tu christu .

M. tris i ipthochia, hi thelimatichi.

2. i parthenia, i pantotini.

3. i telia chie softi ipacoi .

D. Posi ine i ecstthri tu anthropu .

M. tris. ò demonas, ò cosmos, i sar-
ca .

D. posa ine ta mistiria tu astenti-
mas tu christu ta opia logiazom-
en ontan legomé to rodarion
tis panagias ?

M. decapente. apo ta opia ta pente
legonte charumena mistiria . to
proton ine ;

1. o cheretismos ontan o hyos tu
reuu esarcothi .

2. ontan hi panagia epige na idi-
tin elifauct .

τὸ γ. εἶ) ἡ ἁγνήσις τῆ ἀφέντη μας τῆ
 χριστοῦ.

τὸ δ. εἶ) ὄνταν εἰς τὸν ναὸν ἐφέρασι τὸν
 ἀφέντη μας τὸν χριστόν.

τὸ ε. εἶ) ὄνταν ὁ χριστὸς ἀρέθηκεν ἀνά-
 μεσα εἰς τοὺς διδασκάλους εἰς τὸν
 ναόν.

Μ. τὰ ἄλλα πέντε λέγονται λυπιτερά.
 τὸ α. εἶναι ἡ περὶ τῆ χριστοῦ εἰς
 τὸν κῆπον.

τὸ β. εἶναι ἡ φλαγγέλωσις τῆ χριστοῦ
 εἰς τὸν σύλον.

τὸ γ. εἶναι ἡ σεφάνωσις μετὰ τὸ ἀκάνδι-
 νον σεφάνι.

τὸ δ. εἶναι ὄνταν ἐφερνε τὸν σαυρόν εἰς
 τὸ καλβάειον.

τὸ ε. εἶναι ἡ σαύρωσις, καὶ ὁ θάνατος
 ἀπάνω εἰς τὸν σαυρόν. (μένα-

Μ. καὶ τὰ ἄλλα πέντε λέγονται δοξασ-
 τὸ α. εἶναι ἡ ἀνάστασις.

τὸ β. ἡ ἀνάληψις εἰς τὸν οὐρανόν.

τὸ γ. ἡ πεντηκοστή, ὄνταν ἦλθε τὸ ἅγιον
 πνεῦμα.

τὸ δ. ἡ κοίμησις τῆς παναγίας καὶ κατὰ
 σασις

3. ontan egenithi o christos.
 4. ontan eferasi ton christon is ton naon .

3. ontan o christos eurethichen a-namefa is tus didascalus , is ton naon .

M. talla pente legonte lipitera.

1. ine i proseuchi tu christu, is ton chipon.

2. ine i flagellofis tu christu is ton stilon.

3. ine istefanosis meto acanthinon stefani .

4. ine ontan eferne ton stauron is ton uuni to caluarion .

5. ine i staurosis, chie othanatos, is ton stauron.

M. chie talla pente legonte doxafmena .

1. ine i anastasis .

2. ine i analipsis is ton uranon .

3. ine ipenticosti ontan ilthen to agion pneuma ,

4. i chimisis tis panagias chie metastasis

- ταις εἰς τὸν οὐρανόν.
 τὸ, ε'. τὸ σεφάνωμα τῆς φωνῆς πάνω εἰς
 ὅλοις τοῖς ἀγγέλοις, καὶ ἁγίοις.
 Δ. τὸ λέρομεν ὄνταν σημαίνει ὁ χαίρε-
 ψισμός τῆς παναγίας.
 Μ. λέρομεν τρεῖς φορές τὸ θεοτόκε παρ-
 θένε. καὶ εἶσε πᾶσα ἓνα, λέρομεν ἐ-
 τούτοις τοῖς σίχοις.
 εἰς τὸ, α' ὁ ἀγγελος τοῦ θεοῦ ἐχαίρε-
 τησε πλὴν αἰετῶν παρθένον μαρίαν, καὶ
 σμῆλα βροντῆ πνέματος ἁγίου.
 εἰς τὸ, β'. ἰδοὺ ἡ δούλη κυεῖν, γήνοιτό
 μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
 εἰς τὸ, γ'. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ
 ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. καὶ λέροντας τα
 τὸ ταχύ, τὸ μεσίμεει, καὶ ὄνταν βασι-
 λείῃ ὁ ὀλίος, ἔχομεν μεγάλην ἀφέ-
 λειαν.

stafis is ton uranon .

5. to stefanoma tis panagias, parapano, is olus tus angelus, chie agius .
- D. ti legomen ontan simeni o che retifinos tis panagias?
- M. legomen tris fores to theothoche parthene, chie isepasa ena legomen etutus tus stichus.
1. O angelos tu theu echeretise tin pagian . che sinelaue ec pneumatous agiu. theothoche parthene chie talipa .
2. idu i duli cyriu, genitomi cata to rima su .
3. Chie o logos sarx egeneto chie escinosen en ymin.
- Tuta legontas ta, to tachi, to mesimeri , che ontan vafleui o ilios echomen megalin ofelian .

Τὴν χάριν σου κίεε παραλοῦμεν
 νὰ ἴσῃς εἰς τὴν καρδίαν μας, διὰ
 νὰ ἐμπορέσωμεν ἑμεῖς ὅπου ἐγνωρί-
 σουμεν τὴν σάρκασιν τῷ Χριστῷ τῷ
 ἱοῦ σου μιλῶντας τὴν ὁ ἀγγελος,
 διὰ μέσου τῶ παιδοῖς καὶ τῶ σαυροῦ
 του νὰ καταστήσωμεν εἰς τὴν δόξαν
 τῆς ἀναστάσεως, διὰ μέσου τῶ αὐτῶ
 Χριστοῦ τῶ κυεῖν μας.

Τῶν πσῶν αἰ ψυχὰι, γὰ τὴν ἐλεημο-
 σῶν τῶ Θεοῦ, ἀνὰ παυδοῖσιν εἰς
 εἰρήνῃ.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ χάρις.

Profeuchi

Tin charin su chirie aracalumen
 na chyfis is tin cardan mas , dia
 na emporesomē eis opu egno
 rifamen tin sarcofi tu christu
 tu hyu su minontasin o ange-
 los , dia mesu tu pāus chie tu
 stauru tu na catantomen is tin
 doxan tis anastaseos, ia mesu tu
 autu christu tu cyriomas. amin
 Ton piston e psiche, gia in eleimo
 sinin tu theu as anapathusinis
 irinin .

telos che to theo charis .

Credo in Deum Patrem omnipotentem
 creator Caeli, & terræ. Et in Iesum
 Christum filium eius unicum dominum no-
 strum. Qui conceptus est de Spiritu sancto, na-
 tus ex Maria Virgine: Passus sub pontio Pila-
 to, Crucifixus mortuus: & sepultus: Descendit
 ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis: A-
 scendit ad Cælos, sedet ad dexteram Dei pa-
 tris omnipotentis: Inde venturus est iudicare
 vivos, & mortuos Credo in Spiritum sanctum,
 Sanctam Ecclesiam Catholicam: Sanctorum
 communionem: remissionem peccatorum
 carnis resurrectionem: vitam æternam. Amen.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur
 nomen tuum: adueniat regnum tuum fiat
 voluntas tua, sicut in Cælo, & in terra: panem
 nostrum quotidianum da nobis hodie: & di-
 mite nobis debita nostra, sicut & nos dimi-
 timus debitoribus nostris: & ne nos inducas
 in tentationem: sed libera nos à malo. Amen.

Ave Maria, gratia plena: dominus tecum:
 benedicta tu in mulieribus: & benedi-
 ctus fructus vētris tui Iesus: Sancta Maria, ma-
 te Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc, &
 in hora mortis nostræ. Amen.

Salue Regina, mater misericordiae: Vita dulcedo, & spes nostra Salue. Ad te clamamus exules filii Eux. Ad te suspiramus gementes & flentes in hac lacrymarum valle. Eia ergo aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte. Et Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende. O clemens: ò pia, ò dulcis Virgo Maria. Ora pro nobis sancta Dei genetrix, vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Confiteor Deo omnipotenti, Beatæ Mariæ semper Virgini, Beato Michaeli Archangelo, Beato Ioanni Baptista, sanctis Apostolis Petro, & Paulo, & omnibus sanctis, quia peccavi nimis cogitatione verbo, & opere, mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa; Ideo precor Beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Ioanem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum & Paulum, & omnes sanctos, orare pro me ad Dominum Deum nostrum. Amen.

F I N I S.

Questa Dottrina, è la medesima che altre volte è stata stampata sotto nome del Padre Ledesma in Italiano, & riuista da tre Padri nostri che sono di nazione Greca, & huomini sufficienti, i quali dicono esser voltata fedelmente. In Roma 10. di Maggio. 1595.

Carlo Reggio Provinciale della
provincia Romana della
Compagnia di Gesù.

881611 Bibliotheca G.500,
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

08802

N. IV. 24

doletyma mas za
cho dwoz obelagta y-
h. 310. zabnata zbor
zame wtaone cbe hody
niowiem czy na polskie
r do obzago dalozago
tey gwy niowiem fory
bo z podwrazenia
arta zornchyletego za
la Samantny Franons
dwoze narech zomna
y Wlasny Jerich to z
wrybelska Anatonos
sie w abie
y za co Bri
enia Cravi

monit bym o decernm
pit bym ten Chimp o
drenia Namcedn Tow y
kacigopt bym rady chwi
mwałt Hryje takowych
pobtanowienia Jusz
Madnakh bym sie zar
Enotchni ubu enyliby C
we dla Chwaty Bogak a
mych a zbawienia Swoz
moich Ayore Swoz
zbhrye do
warszo
ome Modt
tawo obok

IV